

BEOS-2111/25

Warszawa, 27 listopada 2025 r.

Do druku nr 1891

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.304.16.2025
Data: 29.11.25r.

Opinia w sprawie oceny skutków regulacji poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o obronie Ojczyzny (druk sejmowy nr 1891)

Na podstawie art. 34 ust. 9a uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

I. Problem, który zamierzają rozwiązać Wnioskodawcy

Jak wskazują Wnioskodawcy, obecnie przepisy nie regulują tego, z jakich środków budżetowych mają być dokonywane spłaty zobowiązań Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych (dalej: FWSZ lub Fundusz). Zgodnie z wytycznymi Ministra Finansów zadłużenie FWSZ ma być spłacane wyłącznie w ramach cz. 29 budżetu państwa – Obrona narodowa. W ocenie Wnioskodawców jest to sytuacja nieprawidłowa, ponieważ Ministerstwo Obrony Narodowej przeznacza środki przewidziane na realizację zadań związanych z bieżącą obsługą Sił Zbrojnych RP lub wzmacnianiem Wojska Polskiego poprzez pozyskiwanie nowego sprzętu wojskowego na spłatę zadłużenia wygenerowanego w ramach FWSZ. Tendencja ta może doprowadzić do niewypłacalności resortu obrony narodowej, ponieważ skala środków, które mają być zaangażowane do spłaty zadłużenia, uniemożliwi realizację bieżących zadań i dalszego rozwoju Sił Zbrojnych RP.

II. Rozwiązanie rekomendowane przez Wnioskodawców

Wnioskodawcy proponują rozwiązanie powyższego problemu przez znowelizowanie ustawy z dnia 11 marca 2022 r. o obronie Ojczyzny¹ (dalej: u.o.O. lub ustawa). Projektowana zmiana przewiduje, że:

- a. spłata kredytów, pożyczek i zobowiązań finansowych zaciągniętych na rzecz FWSZ przez Bank Gospodarstwa Krajowego (BGK) wraz z odsetkami i innymi kosztami bezpośrednio z nimi związanymi oraz

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 825, ze zm.

- b. wykup obligacji i zapłata odsetek od obligacji wyemitowanych na rzecz FWSZ przez BGK, pokrycie kosztów emisji tych obligacji oraz innych kosztów bezpośrednio związanych z tymi obligacjami

mają być pokrywane ze środków budżetu państwa z wyłączeniem środków z części budżetowej 29 – Obrona narodowa. Jednocześnie projekt stanowi, że spłata powyższych zobowiązań nie może powodować zmniejszenia planowanych wydatków budżetu państwa przeznaczonych na realizację innych zadań publicznych.

Projektowana ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

III. Inne rozwiązania rozważane przez Wnioskodawców

Wnioskodawcy nie rozważali rozwiązań alternatywnych. Niemniej twierdzą, że cel, do osiągnięcia którego zmierza projekt ustawy, nie może być zrealizowany za pomocą innych środków niż zaproponowane w projekcie.

IV. Rozwiązania przyjmowane w innych państwach, w szczególności państwach członkowskich OECD/UE

Proponowana regulacja, zgodnie z celem wskazanym przez Wnioskodawców, służy usunięciu wątpliwości co do rozgraniczenia wydatków bieżących na funkcjonowanie systemu obronnego od kosztów obsługi zadłużenia związanego z FWSZ. Źródłem problemu zidentyfikowanego przez Wnioskodawców są „wątpliwości interpretacyjne” powstałe na gruncie krajowych przepisów i mechanizmów finansowania modernizacji armii. Proponowana interwencja prawna ma charakter wycinkowy, incydentalny – podejmuje problem wynikający ze specyficznych, wewnątrz krajowych uwarunkowań prawnych i faktycznych; nie dotyczy istoty polityki obronnej ani modeli jej finansowania w ujęciu systemowym. Z tego względu odstąpiono od porównań międzynarodowych.

V. Skutki prawne projektowanej ustawy

1.

Zgodnie z art. 36 u.o.O. Rada Ministrów, uwzględniając potrzeby obronne Rzeczypospolitej Polskiej, po zasięgnięciu opinii komisji sejmowej właściwej w sprawach obrony państwa, co 4 lata określa, w drodze uchwały, szczegółowe kierunki przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych na kolejny 15-letni okres planistyczny. Stosownie natomiast do treści art. 37 ust. 1 u.o.O., Minister Obrony Narodowej na podstawie szczegółowych kierunków przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych oraz stosownie do zasad planowania obronnego w Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego wprowadza, w drodze zarządzenia, program rozwoju Sił Zbrojnych (dalej: Program), po zasięgnięciu opinii komisji sejmowej właściwej w sprawach obrony państwa. Program określa

w szczególności zadania dotyczące modernizacji wyposażenia Sił Zbrojnych, a także zamierzenia w zakresie systemów obronnych Sił Zbrojnych, zobowiązań wynikających z umów lub porozumień międzynarodowych, rozwoju infrastruktury wojskowej itd. Ustawa powierza realizację Programu Ministrowi Obrony Narodowej. Nadzór nad realizacją Programu sprawuje natomiast Rada Ministrów.

W art. 39 u.o.O. zostały wskazane źródła finansowania Programu, do których ustawa zaliczyła budżet państwa, przychody ze zbycia akcji lub udziałów spółek przemysłowego potencjału obronnego oraz środki FWSZ. Zgodnie z art. 41 ust. 1 u.o.O. FWSZ został utworzony w BGK.

Ustawa stanowi w art. 41 ust. 2 i 3, że środki FWSZ przeznacza się na realizację celów określonych w Programie, a także na: wykup obligacji i zapłatę odsetek od obligacji, pokrycie kosztów emisji tych obligacji oraz innych kosztów bezpośrednio związanych z tymi obligacjami; spłatę kredytów i pożyczek wraz z odsetkami i innymi kosztami bezpośrednio związanymi z tymi kredytami i pożyczkami; spłatę zobowiązań finansowych wraz z odsetkami i innymi kosztami bezpośrednio związanymi z tymi zobowiązaniami; spłatę zobowiązań wynikających z transakcji zabezpieczających; inwestycje realizowane w ramach programu „Narodowy Program Odstraszania i Obrony – Tarcza Wschód”.

Zgodnie z przepisami u.o.O. Minister Obrony Narodowej zawiera z BGK umowę dotyczącą obsługi Funduszu, w której określa się co najmniej zasady:

- 1) dokonywania wypłat ze środków Funduszu;
- 2) opracowania i aktualizacji planu finansowego Funduszu;
- 3) opracowania i aktualizacji prognozy przychodów i wydatków Funduszu dla potrzeb opracowania Programu;
- 4) udzielania finansowania, w przypadku niedoboru na rachunku Funduszu środków niezbędnych do terminowej obsługi wybranych zadań;
- 5) zakresu i terminów sporządzania sprawozdania z realizacji planu finansowego Funduszu.

Wypłaty ze środków Funduszu są realizowane na podstawie wniosków o wypłatę składanych do BGK przez Ministra Obrony Narodowej.

Ustawa określa szeroki katalog źródeł finansowania FWSZ. Środki Funduszu pochodzą m.in. z wpływów z tytułu: a) wsparcia udzielonego wojskom obcym oraz udostępniania im poligonów, b) specjalistycznych usług wojskowych, c) realizacji przez resort obrony narodowej w ramach międzynarodowej współpracy z zakresu bezpieczeństwa państwa zadań wynikających z umów i porozumień w przypadku przejściowego ich finansowania ze środków budżetowych z części pozostającej w dyspozycji Ministra Obrony Narodowej; d) przychodów z Agencji Mienia Wojskowego; e) wpływów uzyskanych ze sprzedaży mienia; f) dywidend ze spółek; g) wpływów ze skarbowych papierów wartościowych; h) kredytów, pożyczek oraz wyemitowanych obligacji; i) wpłat lub darowizn itd.

Jeśli chodzi o środki budżetowe, ustawa wskazuje w art. 41 ust. 4 pkt 11, że są one przekazywane przez Ministra Obrony Narodowej. Choć katalog źródeł środków FWSZ ma charakter otwarty, na co wskazuje art. 41 ust. 4 pkt 15 u.o.O., w świetle obowiązujących przepisów nie budzi wątpliwości wiodąca rola Ministra Obrony Narodowej w zakresie finansowania FWSZ ze środków z budżetu państwa.

Przyjęte założenie jest zrozumiałe. Minister Obrony Narodowej jest na mocy ustawy podmiotem właściwym do wprowadzenia i realizacji Programu, którego źródłem finansowania są m.in. środki FWSZ. Minister określa w umowie z BGK zasady obsługi FWSZ i wnioskuje o wypłatę z niego środków.

Co wymaga podkreślenia, projekt nie przewiduje modyfikacji powyższego założenia i nie wprowadza zmian w art. 41 ust. 4 u.o.O. Pozostawiając obecny katalog źródeł finansowania FWSZ, Wnioskodawcy proponują dodanie do ustawy przepisu, który stanowić ma, iż pokrywanie wybranych jego zobowiązań finansowych ma dokonywać się z wyłączeniem środków z części budżetowej 29 – Obrona narodowa, tj. środków których dysponentem jest Minister Obrony Narodowej. Jednocześnie projekt nie wskazuje alternatywnych źródeł pokrywania tych zobowiązań. Skutkiem prawnym przyjęcia proponowanego rozwiązania będzie więc ograniczenie możliwości przekazywania przez Ministra Obrony Narodowej środków budżetowych na rzecz Funduszu w odniesieniu do finansowania jego wybranych zobowiązań. Jednocześnie też w proponowanym stanie prawnym ustawa nie będzie zawierała przepisu, który wprost upoważniałby inny podmiot do przekazywania środków z budżetu państwa na pokrycie wskazanych zobowiązań finansowych Funduszu.

Uwzględniając powyższe trzeba uznać, że wbrew twierdzeniu zawartemu w uzasadnieniu projektu obowiązujące przepisy wskazują jednoznacznie z jakich środków budżetowych mają być dokonywane spłaty zobowiązań FWSZ i nie wywołują one wątpliwości interpretacyjnych. Dopiero przyjęcie projektu spowodowałoby takie właśnie skutki prawne.

Zgodnie z art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych² (dalej: u.f.p.) budżet państwa składa się z części odpowiadających organom władzy publicznej, kontroli państwowej, sądom, trybunałom i innym organom wymienionym w art. 139 ust. 2 u.f.p., administracji rządowej, przy czym dla poszczególnych działów administracji rządowej oraz dla urzędów nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów ustala się odpowiednio odrębne części budżetu. Części budżetowe nie zostały określone na poziomie ustawowym. Zgodnie z art. 114 ust. 6 u.f.p. klasyfikację części budżetowych oraz dysponentów części budżetowych dla części budżetowych ustala w drodze rozporządzenia Minister Finansów. Obecnie materię tę reguluje rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 2009 r. w sprawie klasyfikacji części budżetowych oraz określenia ich dysponentów³, które w § 1 jako 29. część budżetową wskazuje „Obronę narodową”.

Przyjęta w projekcie konstrukcja przepisu ustawy – zakładająca odwołanie do numeracji klasyfikacji budżetowej określonej na poziomie aktu wykonawczego – jest nieprawidłowa. Zgodnie z § 4 ust. 3 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”⁴ w ustawie można odsyłać do przepisów tej samej lub innej ustawy oraz do postanowień umów międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską oraz dających się bezpośrednio stosować postanowień aktów normatywnych

² Dz. U. z 2025 r. poz. 1483.

³ Dz.U. z 2025 r. poz. 1185.

⁴ Dz.U. z 2016 r. poz. 283.

ustanowionych przez organizacje międzynarodowe lub organy międzynarodowe; nie odsyła się do przepisów innych aktów normatywnych. W przypadku proponowanego w projekcie przepisu, co prawda, nie posłużono się odesłaniem do aktu wykonawczego w znaczeniu formalnym, ale jednak przepis ten odwołuje się do 29. części budżetowej, którą określa rozporządzenie. Późniejsza zmiana rozporządzenia, która wprowadziłaby modyfikację numeracji części budżetowych mogłaby pociągać za sobą konieczność nowelizacji ustawy. Z tych względów w analogicznych przypadkach ustawodawca wskazuje zwykle na „część budżetową, której dysponentem jest minister właściwy do spraw ...”. W samej u.o.O. jest natomiast obecnie mowa o części budżetu państwa „obrona narodowa”, bez wskazywania jej numeru (art. 40 ust. 3 u.o.O.).

Projekt był przedmiotem analiz Biura Ekspertyz i Oceny Skutków Regulacji Kancelarii Sejmu (BEOS) dotyczących zgodności z prawem Unii Europejskiej⁵. Omawiany projekt był także przedmiotem analizy BEOS w trybie art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu⁶.

2.

Opiniowany projekt nie wkracza w materie normowane przez Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC).

VI. Skutki społeczne projektowanej ustawy

A. Podmioty, na które wpływa projekt

Projekt będzie oddziaływał na:

- Ministra Obrony Narodowej,
- Ministra Finansów,
- Radę Ministrów,
- Bank Gospodarstwa Krajowego,
- Fundusz Wsparcia Sił Zbrojnych,
- dysponentów innych części budżetowych.

B. Wpływ na społeczeństwo

Ze względu na bardzo ograniczony zakres proponowanych zmian skutki społeczne projektu będą niewielkie. Wnioskodawcy wskazują, że dodanie projektowanego przepisu wpłynie pozytywnie na poczucie bezpieczeństwa obywateli. Zgodnie z ich interpretacją, nowelizacja zapewni stabilne finansowanie

⁵ *Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o obronie Ojczyzny (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Andrzej Śliwka)*, opinia BEOS z 21 X 2025 r., BEOS-WPEiM-2138/25.

⁶ *Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o obronie Ojczyzny (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Andrzej Śliwka) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu*, opinia BEOS z 21 X 2025 r., BEOS-WPEiM-2139/25.

modernizacji Sił Zbrojnych RP. Jednak zarówno z treści przepisu, jak i uzasadnienia projektu wynika, że proponowana zmiana nie będzie miała wpływu na zwiększenie wydatków budżetu państwa, a w ust. 2 dodawanego art. 45d wprost unormowano, że spłata kredytów i pożyczek, wykup obligacji wraz z odsetkami i spłata innych zobowiązań finansowych FWSZ nie może powodować zmniejszenia planowanych wydatków budżetu państwa przeznaczonych na realizację innych zadań publicznych.

Trudno także zgodzić się z twierdzeniem zawartym w uzasadnieniu, że proponowana zmiana ustawy zapewnia większą transparentność finansowania zadań związanych z obronnością. To właśnie przestrzeganie reguł określonych w ustawie o finansach publicznych, w tym właściwego klasyfikowania wydatków, poprawia przejrzystość wydatków budżetowych, w tym części 29 – Obrona Narodowa. Problem wskazany przez Wnioskodawców dotyczy planowania wysokości wydatków budżetowych na określone cele, a nie sposobu ich klasyfikowania, stąd proponowana zmiana może mieć negatywne skutki społeczne w postaci zmniejszenia przejrzystości wydatków budżetu państwa w rozpatrywanym zakresie.

C. Konsultacje społeczne

Przebieg konsultacji społecznych tego projektu (złożono 56 ankiet, z czego kilka dotyczyło innego projektu prezydenckiego) wskazuje, że obecnie nie jest to tematyka, która szczególnie zajmuje opinię społeczną. Respondenci byli podzieleni w ocenie słuszności proponowanych przepisów, choć większość poparła potrzebę przyjęcia projektu, przy czym zwykle odnosili się oni szerzej do stanu budżetu państwa, w tym wysokiego deficytu, i postrzegali proponowane przepisy jako chęć zwiększenia nierównowagi budżetowej.

Niektórzy komentujący obawiali się obniżenia wydatków na cele społeczne: „(z)większenie wydatków na wojsko może zmniejszyć w krótszej lub dłuższej perspektywie (...) wydatki społeczne, ryzyko dotyczy zwłaszcza świadczeń dla rodzin, których znaczenia dla budowania długoterminowego dobrobytu państwa nie rozumie znacząca część społeczeństwa. Największym zagrożeniem dla przyszłego bezpieczeństwa państwa jest sytuacja demograficzna Polski. W długim terminie może uniemożliwić utrzymanie wojska zapewniającego Polsce bezpieczeństwo”⁷.

Wskazywano też, że projekt wprowadza nieporządek w finansach publicznych, co przekłada się na spadek zaufania do państwa i niesie negatywne skutki społeczne⁸.

VII. Skutki gospodarcze projektowanej ustawy

Projektowana regulacja, w przedstawionym kształcie, nie będzie powodowała skutków gospodarczych w sferze gospodarki realnej, w szczególności nie wpłynie

⁷ ID komentarza: 86226.

⁸ ID komentarza: 61008; 87654.

na sytuację konsumentów, rynek pracy, poziom inwestycji, konkurencyjność przedsiębiorstw ani innowacyjność gospodarki. W ramach konsultacji społecznych nie zgłoszono uwagi dotyczących skutków gospodarczych projektowanej regulacji.

VIII. Skutki projektowanej ustawy dla sektora finansów publicznych

Określenie skutków finansowych projektowanej ustawy dla finansów publicznych jest trudne ponieważ projektowana regulacja może prowadzić do skomplikowania przyjętego obecnie w ustawie o obronie Ojczyzny sposobu finansowania zobowiązań FWSZ (zob. sekcję V opinii w zakresie regulacji art. 45 ust. 1 u.o.O.).

Analiza aktualnego stanu prawnego może wskazywać, że zagrożenie sygnalizowane przez Wnioskodawców związane z niewypłacalnością resortu obrony może polegać na nieporozumieniu. Kwestie spłaty zobowiązań FWSZ są już uregulowane w ustawie o obronie Ojczyzny i ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych⁹ (dalej: u.f.p.). Nie wydaje się też możliwe całkowite wyłączenie kwestii zobowiązań zaciąganych przez Ministra Obrony Narodowej (dysponenta budżetu w części 29), bowiem oznaczać by to mogło ograniczenie jego odpowiedzialności za podejmowane działania i przerzucenie kosztów z tym związanych na innych dysponentów budżetu państwa, co w efekcie utrudniłoby realizację przez nich zadań publicznych. Dodać do tego można, że istotne zwiększanie zadłużenia dłużnego, z jakim mamy ostatnio do czynienia¹⁰, wiąże się z koniecznością ponoszenia coraz wyższych kosztów jego obsługi, a te są pokrywane przez budżet państwa w ramach części 79 – Obsługa długu Skarbu Państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw budżetu, finansów publicznych i instytucji finansowych. Obrazuje to fakt, że na rok 2026 zaplanowano koszty obsługi długu w kwocie 90,0 mld zł, podczas gdy w roku 2022 wynosiły one 32,7 mld zł.

Zwiększanie zaś zadłużenia, czy wydatków budżetu państwa, w tym na obronność jest możliwe, ale tylko do pewnego poziomu z uwagi na art. 216 pkt. 5 Konstytucji, oraz regulacje unijne, zgodnie z którymi dług nie powinien przekraczać 60% PKB (art. 126 TFUE i Protokół nr 12): w przypadku zaś tego przekroczenia państwa członkowskie, zgodnie z nowym zarządzaniem gospodarczym UE¹¹,

⁹ Dz. U. z 2025 r. poz. 1483 ze zm.

¹⁰ W 2019 r. relacja długu sektora rządowego i samorządowego wg metodologii unijnej wynosiła 45,2%, w roku 2024 zwiększyła się do 55,3%, a zakładana na rok 2026 ma wynieść już 66,2%. Wartość tego długu w roku 2026 to 2 753,6 mld zł. Zob. Projekt ustawy budżetowej na rok 2026. Uzasadnienie (druk sejmowy nr 1749), s. 40. <https://orka.sejm.gov.pl/Druki10ka.nsf/0/E8A3BDA9734026BCC1258D15002EC08B/%24File/1749-uzasadnienie.pdf> [wszystkie źródła internetowe cytowane w niniejszej opinii zostały sprawdzone 27 XI 2025 r.].

¹¹ Składają się na nie:

- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1263 z dnia 29 kwietnia 2024 r. w sprawie skutecznej koordynacji polityk gospodarczych i w sprawie wielostronnego nadzoru budżetowego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 (Dz. Urz. UE L 2024/1263, z 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj>).

przedstawiają krajowe średniookresowe plany budżetowo-strukturalne określające ścieżkę wydatków pierwotnych netto¹², a także publiczne reformy i inwestycje o priorytetowym znaczeniu, które łącznie zapewnią trwałą i stopniową redukcję zadłużenia oraz zrównoważony i inkluzywny wzrost, unikając procyklicznej polityki budżetowej¹³.

Istotny wzrost długu w Polsce¹⁴ jest wynikiem nie tylko stałego zwiększania wydatków o charakterze społecznym, ale także przyspieszonego wzrostu wydatków na obronę narodową. Polska ponosi relatywnie najwyższe spośród państw NATO wydatki w tym zakresie (w br. roku stanowią one mają 4,5% PKB, przy natowskim progu 2%)¹⁵. Z uwagi na duże potrzeby w dziedzinie obronności Polska korzysta też obecnie z klauzuli korekcyjnej, która pozwala na niewliczanie części wydatków ponoszonych na obronność do długu (liczonego wg metodologii unijnej), niemniej jednak zadłużenie to nadal istnieje i konieczna będzie jego spłata¹⁶.

Obecnie zgodnie z art. 41 ustawy środki FWSZ przeznaczone są nie tylko na realizację celów określonych w programie rozwoju Sił Zbrojnych, ale także na wykup obligacji od inwestorów (obligatariuszy) po upływie terminu ich zapadalności i bieżącą zapłatę na ich rzecz odsetek od tych obligacji (BGK może bowiem emitować obligacje na rzecz Funduszu na rynku krajowym i na rynkach zagranicznych), na pokrycie kosztów emisji tych obligacji oraz innych kosztów bezpośrednio związanych z tymi obligacjami; na spłatę zobowiązań wynikających z wykonania przez Skarb Państwa gwarancji udzielonych BGK¹⁷, na spłatę kredytów i pożyczek zaciągniętych przez BGK na rzecz Funduszu, wraz z odsetkami i innymi kosztami bezpośrednio związanymi z tymi kredytami i pożyczkami, na spłatę innych zobowiązań finansowych¹⁸ zaciągniętych na rzecz Funduszu za zgodą ministra

- Rozporządzenie Rady (UE) 2024/1264 z dnia 29 kwietnia 2024 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz. Urz. UE L 2024/1264, z 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1264/oj>).

- Dyrektywa Rady (UE) 2024/1265 z dnia 29 kwietnia 2024 r. zmieniająca dyrektywę 2011/85/UE w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich, Dz. Urz. UE L 2024/1265, z 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1265/oj>.

¹² Wydatki netto oznaczają wydatki publiczne po skorygowaniu o wydatki z tytułu odsetek, działania dyskrejonalne po stronie dochodów, wydatki na programy unijne w pełni kompensowane dochodami z funduszy unijnych, krajowe wydatki na współfinansowanie programów finansowanych przez Unię, cykliczne elementy wydatków na zasiłki dla bezrobotnych oraz działania jednorazowe i inne działania tymczasowe.

¹³ Polska przedstawiła taki plan, a także pierwsze sprawozdanie z jego realizacji. Zob. <https://www.gov.pl/web/finanse/sredniookresowy-plan-budzetowo-strukturalny>.

¹⁴ Zob. przypis 10.

¹⁵ Zob. North Atlantic Treaty Organisation: Press release: Defence Expenditure of Nato Countries (2014-2025). <https://www.nato.int/nato-static/files/2014/assets/pdf/2025/8/pdf/250827-def-exp-2025-en.pdf>.

¹⁶ Z klauzuli korekcyjnej skorzystało 15 państw UE, tj. Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Dania, Estonia, Finlandia, Grecja, Łotwa, Litwa, Polska, Portugalia, Słowacja, Słowenia i Węgry. Z klauzuli nie skorzystało natomiast 12 państw UE: Austria, Cypr, Francja, Hiszpania, Irlandia, Luksemburg, Malta, Niderlandy, Niemcy, Rumunia, Szwecja, Włochy.

¹⁷ Zob. art. 41 ust. 3 pkt. 3 u.o.O. Zobowiązania BGK z tytułu kredytów, pożyczek i obligacji są objęte gwarancją Skarbu Państwa reprezentowanego przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. BGK może, za zgodą tego ministra, zaciągać na rzecz Funduszu też inne zobowiązania finansowe dotyczące pozyskania zwrotnych środków finansowych na rzecz Funduszu i objętych gwarancją innego podmiotu.

¹⁸ Zob. art. 41 ust. 3 pkt 5 u.o.O.; chodzi o zobowiązania wskazane w art. 45a ust. 1 ustawy.

właściwego do spraw finansów publicznych wraz z odsetkami i innymi kosztami bezpośrednio związanymi z tymi zobowiązaniami, na spłatę zobowiązań wynikających z transakcji zabezpieczających¹⁹. To oznacza, że przepisy wskazują jednoznacznie z jakich środków budżetowych mają być dokonywane spłaty zobowiązań Funduszu.

Dodać też należy, iż na finansowanie programu rozwoju Sił Zbrojnych przeznaczane są także środki budżetu państwa, a wydatki w tym zakresie co roku reguluje ustawa budżetowa²⁰. Ustawa o finansach publicznych zaś w kwestii wydatków i zobowiązań wskazuje m.in., iż wydatki publiczne powinny być dokonywane w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasad uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów i optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów; w sposób umożliwiający terminową realizację zadań; w wysokości i terminach wynikających z wcześniej zaciągniętych zobowiązań. Jednostki sektora finansów publicznych mogą zaciągać zobowiązania do sfinansowania w danym roku do wysokości wynikającej z planu wydatków lub kosztów jednostki, pomniejszonej o wydatki na wynagrodzenia i uposażenia, składki na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy, inne składki i opłaty obligatoryjne oraz płatności wynikające z zobowiązań zaciągniętych w latach poprzednich, z zastrzeżeniem art. 136 ust. 4 i art. 153, które stanowią, iż:

- jednostki realizujące program wieloletni mogą zaciągać zobowiązania w celu sfinansowania w poszczególnych latach realizacji tego programu do wysokości łącznej kwoty wydatków określonych dla całego programu; w razie wspólnej realizacji programu wieloletniego przez dwa lub więcej podmioty, zobowiązania zaciągane przez każdy podmiot nie mogą przekroczyć kwoty planowanej dla tego podmiotu.
- Minister Finansów, na wniosek dysponenta części budżetowej, może udzielić zapewnienia finansowania lub dofinansowania z budżetu państwa w danym roku budżetowym, jeżeli środki na ten cel zostały ujęte w rezerwie celowej, oraz w kolejnych latach: 1) projektów finansowanych z udziałem środków unijnych²¹; 2) wydatków bieżących lub inwestycyjnych; 3) programów wieloletnich²².

Zgodnie z obowiązującymi regulacjami na finansowanie potrzeb obronnych przeznaczają się co najmniej 3% PKB (ustalonego w oparciu o wartość określoną w wieloletnich założeniach makroekonomicznych wykorzystywanych na potrzeby opracowania projektu ustawy budżetowej na dany rok), przy czym wydatki obronne, obejmują wydatki budżetowe w części budżetu państwa „obrona narodowa” oraz wydatki budżetowe w dziale „obrona narodowa” w innych częściach budżetu państwa²³. Jednocześnie w ramach limitu wydatków na finansowanie potrzeb

¹⁹ Zob. art. 45c u.o.O.

²⁰ Zob. art. 39 u.o.O. Zgodnie z tym przepisem źródłem finansowania programu są także przychody ze zbycia akcji lub udziałów spółek przemysłowego potencjału obronnego. Ich znaczenie jest jednak niewielkie. Wynika to z tego, że Rada Ministrów koncentruje się na wzmocnieniu nadzoru nad posiadanym majątkiem, a nie jego prywatyzacji.

²¹ O których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1-5c i 6 u.f.p.

²² Zob. art. 44 i 46 u.f.p.

²³ Zob. art. 40 u.o.O.

obronnych przeznacza się środki na finansowanie określonych wydatków, np. majątkowych²⁴, czy na finansowanie zadań z zakresu ochrony ludności i obrony cywilnej²⁵. Możliwe jest także przekazanie dodatkowych środków do FWSZ pochodzących z innych części budżetowych. Zgodnie bowiem z art. 167a u.f.p. Rada Ministrów może przedstawić sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu propozycje przekazania przez Ministra Obrony Narodowej do FWZS dodatkowych środków na realizację zadań Funduszu, w tym spłaty zobowiązań z tytułu zaciągniętych kredytów, pożyczek i wyemitowanych obligacji oraz zobowiązań finansowych, o których mowa odpowiednio w art. 45 ust. 1 i art. 45a ust. 1 tej ustawy. W pierwszej kolejności na ten cel przeznacza się: wydatki zablokowane na podstawie art. 177 u.f.p. oraz niepodzielone rezerwy celowe. Pozytywna opinia sejmowej komisji oznacza upoważnienie dla Ministra Finansów do przeniesienia wydatków między częściami i działami budżetu państwa w przypadku wydatków zablokowanych oraz zgodę na zmianę przeznaczenia rezerw celowych w przypadku niepodzielonych rezerw celowych²⁶; a także upoważnienie dla Rady Ministrów do dokonania przeniesienia, w drodze rozporządzenia, planowanych wydatków między częściami i działami budżetu państwa – w przypadku innych wydatków. Tym samym można zauważyć, że wskazany przepis w pewnym zakresie wychodzi naprzeciw celowi, jaki zamierzają osiągnąć Wnioskodawcy projektu. Jego zaletą jest też to, że poddaje proces przekazywania środków uprzedniej ocenie Rady Ministrów i komisji sejmowej.

Istnieją ponadto procedury ostrożnościowe i sanacyjne w sytuacji, gdy wartość relacji kwoty państwowego długu publicznego do PKB przekroczy 55% oznaczające m.in. ograniczenia wzrostu wydatków, w tym na wynagrodzenia i waloryzację emerytur i rent, przegląd wydatków budżetu państwa finansowanych środkami pochodzącymi z kredytów zagranicznych oraz przegląd programów wieloletnich, a także wprowadzające zakaz udzielania pożyczek i kredytów z budżetu państwa z wyjątkiem rat kredytów i pożyczek udzielonych w latach poprzednich. Procedury te nie mają jednak zastosowania w przypadku wprowadzenia: stanu wojennego oraz stanu wyjątkowego i stanu klęski żywiołowej na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej²⁷.

Warto zauważyć, że w projekcie ustawy budżetowej na rok 2026 limit wydatków na finansowanie potrzeb obronnych RP został określony zgodnie z formułą kształtowania tych wydatków²⁸, w wysokości 3% PKB roku planistycznego²⁹, tj. na kwotę 124,8 mld zł, z tego: 118,6 mld zł – wydatki ujęte w części 29 budżetu państwa

²⁴ Zgodnie z art. 40 ust. 4 u.o.O udział takich wydatków powinien być na poziomie nie niższym niż 20% wydatków obronnych.

²⁵ Na finansowanie tych zadań przeznacza się środki w wysokości 0,15% PKB. Zob. art. 155 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1907).

²⁶ Bez stosowania w tym przypadku trybu określonego w art. 154 ust. 9 u.f.p., zgodnie z którym Minister Finansów może, po uzyskaniu pozytywnej opinii sejmowej komisji właściwej do spraw budżetu, dokonać zmiany przeznaczenia rezerwy celowej.

²⁷ Zob. art. 86, 87 i 88 u.f.p.

²⁸ Określoną w art. 40 ust. 1 pkt 2 u.o.O.

²⁹ Pierwotnie (w kwietniu br.) PKB na rok 2026 planowano na kwotę 4223,1 mld zł, później po aktualizacji (w maju br.) na kwotę 4160,2 mld zł. Zob. <https://www.gov.pl/web/finanse/zalozenia-wieloletnie>.

Obrona narodowa; 6,2 mld zł – wydatki w dziale 752 Obrona narodowa, ujęte w innych częściach budżetu państwa³⁰. Dodatkowo zaplanowane zostały środki w FWSZ w BGK. Wydatki tego Funduszu mają wynieść 79,5 mld zł, w tym na realizację celów określonych w Programie rozwoju Sił Zbrojnych prawie 72,2 mld zł, na organizację i obsługę finansowania 7,3 mld zł i na wynagrodzenie prowizyjne BGK 0,09 mld zł – zob. tabela 1.

Tabela 1. Wybrane informacje dotyczące Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych w latach 2023-2026 (w tys. zł)

Wyszczególnienie	2023 r.	2024 r.	2025 r. plan po zm.	2026 plan
Stan środków (początek okresu)	645 371	7 784 765	7 374 033	3 286 06
Wpływy				
w tym:	31 616 180	34 667 781	69 038 137	79 495 33
- z finansowania dłużnego	19 482 966	17 594 137	58 150 444	73 707 74
- środki z budżetu państwa przekazywane przez Ministra Obrony Narodowej	10 600 000	15 631 220	8 905 828	3 335 23
- środki pochodzące ze źródeł zagranicznych niepodlegających zwrotowi	1 139 269	637 985	1 270 810	1 837 00
- pozostałe wpływy	393 945	804 440	711 055	615 35
Wydatki				
w tym:	24 188 805	35 065 198	73 126 106	79 510 22
- wydatki na realizację celów określonych w Programie rozwoju Sił Zbrojnych	23 293 652	29 962 893	65 419 943	72 197 62
- organizacja i obsługa finansowania z uwzględnieniem transakcji zabezpieczających ryzyko rynkowe	891 375	5 097 484	7 697 520	7 303 85
- wynagrodzenie prowizyjne dla BGK	3 778	4 821	8 643	8 75
Stan środków (koniec okresu)	7 784 765	7 374 033	3 286 063	3 271 17

Źródło: opracowanie własne na podstawie informacji BGK, <https://www.bgk.pl/programy-i-fundusze/fundusze/fundusz-wsparcia-sil-zbrojnych/>

Na 2026 r. zaplanowano rekordowe środki na obronę narodową w wysokości 200,1 mld zł, co stanowi 4,81% PKB planowanego w projekcie budżetu na rok

³⁰ Z czego:

- 5 461,8 mln zł – wydatki związane z realizacją zadań wynikających z ustawy o ochronie ludności i obronie cywilnej;
- 250 mln zł – wydatki na realizację projektów badawczych i celowych w dziedzinie obronności, ujęte w części 28 Szkolnictwo wyższe i nauka;
- 184,1 mln zł – wydatki związane z realizacją Programu Pozamilitarnych Przygotowań Obronnych RP w latach 2021-2035, ujęte w rozdziale 75212 Pozostałe wydatki obronne w innych niż obrona narodowa częściach budżetu państwa;
- 160,8 mln zł – wydatki na funkcjonowanie jednostek organizacyjnych prokuratury powszechnej właściwych w sprawach wojskowych, ujęte w części 88 budżetu państwa Powszechne jednostki organizacyjne prokuratury;
- 55,1 mln zł – wydatki na realizację zadań związanych z przeprowadzaniem kwalifikacji wojskowej, ujęte w ramach części 85/00 Województwa;
- 55 mln zł – wydatki na opłatę składki członkowskiej w związku z uczestnictwem Rzeczypospolitej Polskiej w Europejskiej Agencji Kosmicznej (European Space Agency – ESA), ujęte w części 20 Gospodarka;
- 22,6 mln zł – wydatki na współfinansowanie projektów z udziałem środków Unii Europejskiej, ujęte w części 39 Transport.

Na wydatki majątkowe o charakterze obronnym we wszystkich częściach budżetu państwa zaplanowano łączną kwotę w wysokości **46 323, 5 mln zł** (z tego 42 136,7 mln zł – w części 29 Obrona narodowa, 4 186,8 mln zł – w pozostałych częściach budżetu państwa). Ich udział w wydatkach obronnych wynosi 37,1 %, gwarantując realizację postanowień art. 40 ust. 4 u.o.O., tj. udział na poziomie nie niższym, niż 20% wydatków obronnych.

2026³¹. Należy jednak zaznaczyć, że 73,7 mld zł pochodzić będzie z finansowania dłużnego, a 1,8 mld zł ze źródeł zagranicznych niepodlegających zwrotowi.

Dane w tabeli 1 wskazują też, iż wpływy Funduszu z finansowania dłużnego znacząco wzrosły (z ok. 19,5 mld zł w 2023 r. do 73,7 mld zł w roku 2026), jednocześnie środki z budżetu państwa przekazywane przez Ministra Obrony Narodowej zmniejszyły się: o ile w 2023 r. wynosiły 10,6 mld zł, o tyle w roku 2026 wyniosą 3,3 mld zł. Istotnie wzrosły też wydatki na realizację celów określonych w programie rozwoju Sił Zbrojnych (z 23,3 mld zł w 2023 r. do 72,2 mld zł w 2026 r.), a także zwiększyły się koszty związane z organizacją i obsługą finansowania, z uwzględnieniem transakcji zabezpieczających ryzyko rynkowe (z 0,9 mld zł do 7,3 mld zł). Dane te oznaczają, iż zagrożenia wskazywane przez Wnioskodawców projektu nie występują. Niemniej jednak wydaje się, że finansowanie potrzeb obronnych poprzez wydzielony fundusz może trwać długo, jak to ma miejsce np. w odniesieniu do Krajowego Funduszu Drogowego³² czy Funduszu Kolejowego³³, które także są umiejscowione w BGK.

Warto podkreślić, iż fundusze BGK³⁴ są także uwzględniane przez Ministra Finansów przy wyliczaniu stabilizującej reguły wydatkowej³⁵, a także przy realizacji *Średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego na lata 2025-2028*³⁶, będącego strategią fiskalną na te cztery lata i ścieżki wydatków pierwotnych netto finansowanych ze środków krajowych do 2028 roku, która powinna zapewnić w średnim okresie zgodność deficytu i długu sektora rządowego i samorządowego z przepisami UE³⁷. W świetle danych przedstawionych w tabeli 2 i wykresie 1 polski

³¹ Zob. Projekt ustawy budżetowej na rok 2026, Uzasadnienie (druk sejmowy nr 1749), s. 12. <https://orka.sejm.gov.pl/Druki10ka.nsf/0/E8A3BDA9734026BCC1258D15002EC08B/%24File/1749-uzasadnienie.pdf>.

³² Zob. ustawa z dnia 27 października 1994 roku o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, Dz. U. z 1994 r., nr 127 poz. 627.

³³ Zob. ustawa z 16 grudnia 2005 roku o Funduszu Kolejowym, Dz. U. z 2006 r., nr 12 poz. 61.

³⁴ A także: państwowe fundusze celowe, agencje wykonawcze, instytucje gospodarki budżetowej, ZUS i zarządzane przez niego fundusze oraz KRUS i fundusze zarządzane przez Prezesa KRUS, Narodowy Fundusz Zdrowia i Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

³⁵ Zob. art. 112aa, 112ab i 112d u.f.p. Reguła ta nie jest stosowana w przypadku: 1) wprowadzenia stanu wojennego; 2) wprowadzenia stanu wyjątkowego na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) wprowadzenia stanu klęski żywiołowej na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 4) ogłoszenia stanu epidemii na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej; 5) wystąpienia znacznego spowolnienia gospodarczego. Zob. art. 112d u.f.p. W przypadkach określonych w pkt. 1-3 nie stosuje się też procedur ostrożnościowych i sanacyjnych. Zob. art. 86-88 u.f.p.

³⁶ Zob. <https://www.gov.pl/web/finanse/sredniookresowy-plan-budzetowo-strukturalny>.

³⁷ Przyjęty w dniu 8 października 2024 r. przez RM *Średniookresowy plan budżetowo-strukturalny na lata 2025-2028*, został przekazany do Komisji Europejskiej i Rady UE. Plan ten przedstawia m.in. ścieżkę redukcji deficytu i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych, przy równoczesnej dbałości o utrzymanie wzrostu gospodarczego i inwestycji publicznych, a jego najważniejszym elementem jest ścieżka wydatków netto do 2028 r., która powinna zapewnić w średnim okresie zgodność deficytu i długu sektora z przepisami UE. Równocześnie, wskutek wysokiego deficytu sektora w 2023 r. Polska w lipcu 2024 r. została objęta procedurą nadmiernego deficytu. W dniu 21 stycznia br. Rada UE przyjęła rekomendacje dla Polski, wyznaczając 2028 rok jako termin zlikwidowania nadmiernego deficytu oraz zalecając przestrzeganie tempa wzrostu wydatków netto przedstawionego w Planie. Komisja Europejska będzie monitorować realizację zaleconej ścieżki dwa razy w ciągu roku (wiosną oraz jesienią w latach 2025-2029) na podstawie danych historycznych. Nie będzie przy tym oceniać wysokości deficytu w latach 2025-28 (kluczowa jest bowiem zgodność z rekomendowanym przez Radę UE tempem wzrostu wydatków netto). Zgodnie z szacunkami Komisji z czerwca br. tempo wzrostu wydatków w 2025 r. (6,2%) będzie niższe od rekomendowanego przez Radę, a w ujęciu

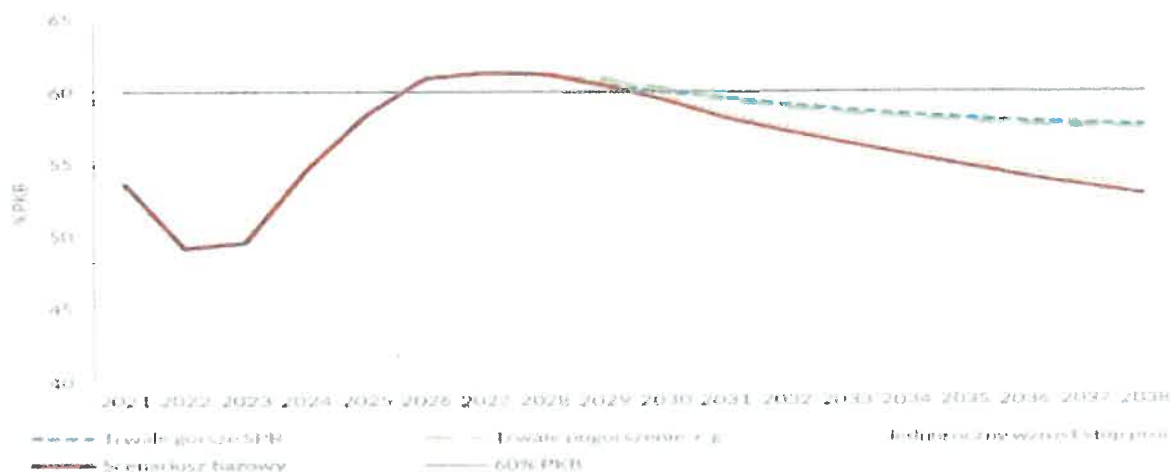
dług liczony wg metody unijnej ma przejściowo przekroczyć poziom 60% PKB, po czym ma nastąpić jego zmniejszenie dzięki założonej ścieżce pierwotnych wydatków netto. Jest to proces rozłożony na lata i zapewne potrwa dłużej niż to zakłada rząd³⁸ i wymagać będzie większego ograniczenia takich wydatków także po 2028 r.

Tabela 2. Ścieżka wydatków netto dla Polski: maksymalny wzrost wydatków pierwotnych netto finansowanych ze środków krajowych (w %)

Wyszczególnienie	2024 r.	2025 r.	2026 r.	2027 r.	2028 r.
Roczne tempo wzrostu wydatków pierwotnych netto finansowanych ze środków krajowych	12,5	6,3	4,4	4,0	3,5
Skumulowane tempo wzrostu wydatków pierwotnych netto finansowanych ze środków krajowych	12,5	19,6	24,9	29,9	34,4

Źródło: Średniokresowy plan budżetowo-strukturalny na lata 2025-2028, s. 9.

Wykres 1. Ścieżka długu sektora w scenariuszu z konsolidacją oraz w scenariuszach alternatywnych

Źródło: Średniokresowy plan budżetowo-strukturalny na lata 2025-2028, s. 33.

W trakcie przeprowadzonych konsultacji społecznych nie wskazano istotnych informacji dotyczących skutków finansowych projektowanych przepisów dla sektora finansów publicznych.

skumulowanym wyniesie 19,7%, czyli nieznacznie powyżej rekomendowanego. W ocenie Komisji prognozowane odchylenie jest zgodnie z elastycznością wynikającą z krajowej klauzuli wyjścia, stąd Komisja w czerwcu br. zawiesiła procedurę nadmiernego deficytu wobec Polski. Zob. Projekt ustawy budżetowej na rok 2026, Uzasadnienie (druk sejmowy nr 1749), s. 10 i n.

³⁸ Zob. S. Dudek, P. Kalisz, L. Kotecki, Zagrożenia nadmiernego długu publicznego, Edycja 2025, Instytut Odpowiedzialnych Finansów, Warszawa 2025, s. 28 i n.

IX. Inne skutki projektowanej ustawy

Nie zidentyfikowano innych skutków wejścia w życie projektowanej ustawy.

X. Zmiana obciążeń administracyjnych

Przyjęcie projektu może zwiększyć obciążenia administracyjne związane z nowelizacją ustawy o obronie Ojczyzny i innymi koniecznymi dostosowaniami, w szczególności ustawy o finansach publicznych. Ponadto przyjęcie projektowanej regulacji pozbawi Ministra Obrony Narodowej możliwości finansowania wybranych zadań FWSZ ze środków budżetu państwa.

XI. Konkluzje

1. Skutki prawne: Skutkiem prawnym przyjęcia projektu będzie wprowadzenie zasady, w myśl której finansowanie wybranych zobowiązań Funduszu Wsparcia Sił Zbrojnych, takich jak spłata kredytów, pożyczek i zobowiązań finansowych zaciągniętych na rzecz FWSZ przez Bank Gospodarstwa Krajowego wraz z odsetkami i innymi kosztami bezpośrednio z nimi związanymi oraz wykup obligacji i zapłata odsetek od obligacji wyemitowanych na rzecz FWSZ przez BGK, pokrycie kosztów emisji tych obligacji oraz innych kosztów bezpośrednio związanych z tymi obligacjami, ma być pokrywana ze środków budżetu państwa z wyłączeniem środków z części budżetowej 29 – Obrona narodowa. Uwzględniając, że w obecnym stanie prawnym przepisy wskazują Ministra Obrony Narodowej jako właściwego do przekazywania FWSZ środków z budżetu państwa, przyjęcie projektu prowadzić będzie do pozbawienia Ministra możliwości finansowania wskazanych zadań z budżetu państwa. Jednocześnie projekt nie wskazuje innego podmiotu właściwego do przekazywania środków budżetowych. Przyjęta w projekcie konstrukcja przepisu ustawy – zakładająca odwołanie do numeracji klasyfikacji budżetowej uregulowanej na poziomie aktu wykonawczego – jest nieprawidłowa w świetle zasad techniki legislacyjnej.

Opiniowany projekt pozostaje poza zakresem regulacji EKPC.

2. Skutki społeczne: Projekt ma bardzo ograniczony zakres i nie wywiera istotnych skutków społecznych. Przesunięcie tych samych środków budżetowych w ramach klasyfikacji budżetowej na pokrywanie zobowiązań FWSZ nie wpłynie na zwiększenie poczucia bezpieczeństwa społeczeństwa.

3. Skutki gospodarcze: Projekt nie wywoła skutków gospodarczych, ponieważ jego oddziaływanie ogranicza się do wewnętrznych przepływów w sektorze finansów publicznych.

4. Skutki finansowe: Ocena finansowych skutków projektu ustawy jest utrudniona, bowiem proponowane regulacje nie uwzględniają rozwiązań wynikających

z obowiązującego stanu prawnego, które wskazują na to, że kwestie spłaty zobowiązań FWSZ są już uregulowane, zaciąganie zobowiązań i dokonywanie wydatków musi zaś być zgodne z Konstytucją, zasadami przyjętymi w ustawie o finansach publicznych i regulacjami unijnymi. Nie może ono prowadzić do przekraczania limitu długu publicznego i długu sektora rządowego i samorządowego. W sytuacji zaś gdy przekroczenie takie następuje, konieczne jest stosowanie procedur ostrożnościowych i sanacyjnych, a także takie planowanie wydatków w każdym kolejnym budżecie, aby przestrzegać ścieżki wydatków netto przyjętej w średniookresowym planie budżetowo-strukturalnym na lata 2025-2028.

Autorzy:

dr Marek Jaśkowski, ekspert ds. legislacji (pkt I-III)

Łukasz Żołądek, specjalista w Wydziale Oceny Skutków Regulacji (pkt IV, XI.5)

dr Adam Karczmarek, ekspert ds. legislacji (pkt V.1, X, XI.1.1)

prof. Krzysztof Wojtyczek, ekspert ds. legislacji (pkt V.2, XI.1.2)

Grzegorz Ciura, specjalista ds. społecznych (pkt. VI, X, XI.2)

dr Radosław Zyzik, specjalista ds. systemu gospodarczego (pkt. VII, X, XI.3)

dr Zofia Szpringer, specjalistka ds. finansów publicznych (pkt. VIII, X, XI.4)

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik

/podpisano elektronicznie/

